

der saa, det tror jeg, det ærede Medlem glemte at læse op. „som vil blive en Følge af en saadan Toldreform, og vel navnlig af Toldens Ophævelse eller Nedsettelse, for saa vidt angaar Livsformødenheder, vil kunne mødes ved passende Indskrænkning i Militærudgifterne; og skulde der endda komme til at mangle Midler til Fyldestgørelse af de Krav, som Folkets gængselige og økonomiske Udvikling og særlig Forbedring af de arbejdende Klassers Naar (Alberdomsforsørgelse, Snehjælp m. m.), uafviselig maatte stille til Statskassen“, saa er det, at man vil gaa til en Bestatning af Brændevin og Al. Se, det er noget ganske andet end at indføre en Bestatning af Bajerstøl for at kunne faa Suktertolden affattet til Fordel for de mere bemidlede. Det er noget andet at forlange en Nedgang i de Toldindtægter, der hidrøre fra en Told paa de almindelige Nødvendighedsgegenstande, og til Gengæld anvise en passende Nedgang i Militærudgifterne og at forlange en Alberdomsforsørgelse og saa eventuelt stille Forslag om en Bestatning af Bajerstøl, end hvad det ærede Medlem sagde. Kan man ikke læse et saadant almindeligt Program, hvilket Misforstaaelser kan man da ikke komme til at gøre sig Skyld i, naar Talen er om Udtalelser af mig, der jo have langt mindre Interesse end dette Program fra Venstres Organisation. Det er da ogsaa fuldstændig mislykkedes for det ærede Medlem trods hans ibrige Bestræbelser for at forstaa mig, at tilegne sig Meningen af de Udtalelser af mig, han søgte at tolke. Det ærede Medlem fortalte mig, at det, jeg i forrige Samling særlig havde kæmpet for, var en Nedsettelse af Sukkerafgifterne og, til dette Djemedes Gennemførelse, Vedtagelsen af en Ølstat. Jeg maa da maasse med den ærede Formands Tilladelse oplæse et Par Ord af, hvad jeg sagde i For. Mine Ord vare — og deri resumerede jeg alt, hvad jeg havde at sige om den Ting — „Jeg vil altsaa sige: Naar Statten paa Al og Brændevin samt endvidere den ved Loven nødvendiggjorte forøgede Skat paa Vin og Spirituosa udelukkende bliver anvendt til en Alberdomsforsørgelsestasse og andre sociale Reformers samt Vættelse paa de store Konsumafgifter, tror jeg under de nuværende Forhold, og saaledes som Sagerne nu staa her i Landet, at jeg vil finde det rigtigt at gaa med til denne Skat“. Det er noget ganske andet end det, det ærede Medlem vilde lægge mig i Munden. Jeg tror, at jeg kun talte to Gange i forrige Samling, og i den første Tale, jeg havde den Ære at holde i dette Ting, i min saakaldte Somfru-tale, findes der ogsaa noget, der i

Korthed belyser mit Standpunkt. Jeg skal med den ærede Formands Tilladelse ligeledes oplæse et Par Linier deraf. Jeg sagde: „Jeg skal endvidere sige, at vi vilde saa, naar vi talte om de moraliske Grunde, hvorfor vi vilde ind paa denne Al og Brændevinslov, kunne nærne os denne Lov og røre ved den med rene Hænder, og saa brugte vi ikke disse moraliske Udtryk som Skjul for den Tanke at saa Penge ud af andre Samfundsklasser til Bedste for de bedrestillede.“ Det var, som om jeg havde en Forudsøelse af, hvad der skulde komme i denne Samling, og allerede i min første Tale havde imødegaaet, hvad ærede Medlemmer nu ere fremkomne med. (Berntsen: Ja, der er noget profetisk ved Dem!). Der kan undertiden være det i en saadan Udtalelse. Det forekommer mig, at det ærede Medlem har opfattet min Udtalelse saaledes, at han sagde til mig: Du har — med den Venlighed, som karakteriserer det ærede Medlem lige over for mig, antager jeg, at det ærede Medlem vil tale saaledes — ønsket at saa Suktertolden nedsat saa meget som muligt. Du har ogsaa ønsket, eller om ikke ønsket, saa i alt Fald været villig til, eventuelt at gaa ind paa en Ølstat — rigtig nok ikke det Forslag til en Ølstat, som her foreligger, der skal vedtages for at saa Suktertolden affattet, men en Ølstat i al Almindelighed — for at saa en Alberdomsforsørgelsestasse oprettet. Men Du har sagt, at Du ønsker Sukkerstaten nedsat, og Du har været villig stillet at gaa med til en Ølstat, altsaa har Du været villig til at tage en Ølstat for at saa Suktertolden affattet. Det er den samme Logik, som, hvis jeg maa tage et Eksempel, jeg tror, at en græst Filosof en Gang har anvendt. Han sagde: Her se I en Hund med Hvalpe; denne Hund med Hvalpe er min Hund. Denne Hund har Hvalpe, den er altsaa Moder, men det er min Hund, og da den er Moder, er det altsaa min Moder. Det er akkurat den samme Logik, som har karakteriseret det ærede Medlem ibrigt. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at der er et godt dansk Ord, som jeg ogsaa tror, han kender, og det er, at slet Omgang fordærver gode Sæder. Jeg maa derfor indrømme, at jeg i denne Samling har strakt mig bethellig videre i Retning henimod det ærede Medlem, end maasse ret og rigtigt var. I denne Samling har jeg i min Indledningstale her erklæret mig villig til at gaa med til en Ølstat, naar Arbejderne i Bjerne kunde faa en anden Erstatning derfor. Det er vist ikke rigtigt. Jeg tror ogsaa, at da nu det ærede Medlem har